

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2021. gada 21. janvārī*

[Teksts labots ar 2021. gada 4. marta rīkojumu]

Apelācija – Ķīmikāliju reģistrēšana, vērtēšana un licencēšana – Regula (EK) Nr. 1907/2006 (*REACH*) – 5. un 6. pants – Vispārējs ķīmikāliju reģistrācijas pienākums – 41. un 42. pants – Reģistrācijas pieteikumu izvērtēšana un reģistrētāju iesniegtās informācijas atbilstības pārbaude – Paziņojums par neatbilstību – Pārsūdzams tiesību akts – Interese celt prasību – *Locus standi* – Eiropas Ķīmikāliju aģentūras (*ECHA*) un valsts iestāžu attiecīgās kompetences – *ECHA* pienākums pārbaudīt papildu informācijas, ko reģistrētāji iesnieguši pēc tās lūguma, pareizību – *ECHA* pilnvaras pieņemt šajā ziņā atbilstošu lēmumu – 1. pants – Cilvēku veselības un vides aizsardzības mērķis – 13. un 25. pants – Testu ar dzīvniekiem izmantošana – Alternatīvu metožu attīstīšana

Lietā C-471/18 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2018. gada 18. jūlijā iesniedza

Vācijas Federatīvā Republika, ko sākotnēji pārstāvēja *T. Henze* un *D. Klebs*, vēlāk – *D. Klebs* un *J. Möller*, pārstāvji,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pārējie lietas dalībnieki:

Esso Raffinage, Kurbevua [*Courbevoie*] (Francija), ko sākotnēji pārstāvēja *H. Estreicher*, *Rechtsanwalt*, un *N. Navin-Jones*, *solicitor*, vēlāk – *H. Estreicher*, *Rechtsanwalt*, *A. Koltunowska*, *adwokat*, un *K. Merten-Lentz*, *avocate*, kā arī *N. Navin-Jones*, *solicitor*, un visbeidzot *H. Estreicher*, *Rechtsanwalt*, *A. Koltunowska*, *adwokat*, un *K. Merten-Lentz*, *avocate*,

prasītāja pirmajā instancē,

Eiropas Ķīmikāliju aģentūra (*ECHA*), ko pārstāv *W. Broere* un *C. Jacquet*, kā arī *M. Heikkilä*, pārstāvji,

atbildētāja pirmajā instancē,

Francijas Republika, ko sākotnēji pārstāvēja *D. Colas* un *J. Traband*, kā arī *A.-L. Desjonquères*, vēlāk – *E. Leclerc*, *J. Traband* un *W. Zemamta*, kā arī *A.-L. Desjonquères*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – angļu.

Nīderlandes Karaliste, ko pārstāv *M. K. Bulterman* un *M. L. Noort*, pārstāves,

personas, kas iestājušās lietā pirmajā instancē,

[ar labojumu, kas izdarīts ar 2021. gada 4. marta rīkojumu] *European Coalition to End Animal Experiments*, Londona (Apvienotā Karaliste), ko pārstāv *D. Thomas, solicitor*,

Higher Olefins and Poly Alpha Olefins REACH Consortium, Brisele (Beļģija),

Higher Olefins & Poly Alpha Olefins vzw, Brisele, ko sākotnēji pārstāvēja *E. Vermulst, advocaat*, vēlāk – *P. Kugel, advocaat*,

personas, kas iestājušās lietā,

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja A. Prehala [*A. Prechal*] (referente), Tiesas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], kas pilda trešās palātas tiesneša pienākumus, tiesneši N. Vāls [*N. Wahl*], F. Biltšens [*F. Biltgen*] un L. S. Rossi [*L. S. Rossi*],

ģenerālvokāts: J. Tančevs [*E. Tanchev*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2020. gada 24. septembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1. Apelācijas sūdzībā Vācijas Federatīvā Republika lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2018. gada 8. maija spriedumu *Esso Raffinage/ECHA* (T-283/15, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”, EU:T:2018:263), ar ko Vispārējā tiesa atcēla Eiropas Ķīmikāliju aģentūras (ECHA) 2015. gada 1. aprīļa vēstuli, kura tika adresēta *ministère de l'Écologie, du Développement durable, des Transports et du Logement* [Vides, ilgtspējīgas attīstības, transporta un mājokļu ministrijai] (Francija) un kuras nosaukums ir “Paziņojums par neatbilstību pēc dokumentācijas izvērtēšanas lēmuma saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1907/2006” (turpmāk tekstā – “strīdīgā vēstule”).

Atbilstošās tiesību normas

2. Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*), un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV 2006,

L 396, 1. lpp., un labojums – OV 2007, L 136, 3. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1272/2008 (2008. gada 16. decembris) (OV 2008, L 353, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – “REACH regula”), 15, 18.–20., 44., 47., 66., 121. un 122. apsvērumā ir noteikts:

“(15) Vajadzīgs nodrošināt efektīvu šīs regulas tehnisko, zinātnisko un administratīvo aspektu pārvaldību [Eiropas Savienības] līmenī. Tādēļ būtu jāizveido centrāla organizācija, kas veiktu šo uzdevumu. Priekšizpētē par centrālai organizācijai vajadzīgajiem resursiem secināts, ka neatkarīga, centrāla organizācija salīdzinājumā ar citām iespējām ilgtermiņā sniedz vairākas priekšrocības. Tādēļ būtu jā dibina Eiropas Ķimikāliju aģentūra (turpmāk – “[ECHA]”).

[..]

(18) Atbildība par to risku pārvaldību, kas saistīti ar vielām, būtu jāuzņemas fiziskām vai juridiskām personām, kas šīs vielas ražo, importē, laiž tirgū vai lieto. [..]

(19) Tādēļ reģistrēšanas noteikumos būtu jāparedz no ražotājiem un importētājiem iegūt datus par vielām, ko viņi ražo vai importē, izmantot šos datus, lai novērtētu ar šīm vielām saistīto risku, izstrādāt un ieteikt atbilstīgus riska pārvaldības pasākumus. Lai nodrošinātu šo pienākumu izpildi, kā arī pārskatāmību, tiem reģistrējoties būtu jāiesniedz [ECHA] dokumentācija ar visu šo informāciju. [..]

(20) Novērtēšanas noteikumos būtu jāparedz izvērtēt reģistrāciju, ļaujot pārbaudīt to, vai reģistrācija atbilst šīs regulas prasībām un, ja nepieciešams, ļaujot par vielu īpašībām ievākt plašāku informāciju. Ja [ECHA], sadarbojoties ar dalībvalstīm, uzskata, ka ir iemesls domāt, ka viela rada risku cilvēku veselībai vai videi, [ECHA] pēc tam, kad viela ir ietverta [Savienības] elastīgā vielas novērtēšanas rīcības plānā, vajadzētu, palaujoties uz dalībvalstu kompetentajām iestādēm, nodrošināt to, ka šo vielu novērtē.

[..]

(44) Lai izveidotu saskaņotu, vienkāršu sistēmu, visas reģistrācijas būtu jāiesniedz [ECHA]. Lai nodrošinātu konsekvenci pieeju un efektīvu resursu lietošanu, [ECHA] visām reģistrācijām būtu jāveic pilnīguma pārbaude un jāuzņemas atbildība, ja reģistrācijas galīgi noraida.

[..]

(47) Saskaņā ar [Padomes] Direktīvu 86/609/EEK [(1986. gada 24. novembris) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz to dzīvnieku aizsardzību, kurus izmanto izmēģinājumos un citiem zinātniskiem mērķiem (OV 1986, L 358, 1. lpp.)], ir vajadzīgs aizstāt, samazināt vai pilnveidot testus ar mugurkaulniekiem. Šīs regulas īstenošanas pamatā vajadzētu būt tādu alternatīvu testa metožu izmantošanai, kuras ir piemērotas, lai veiktu ķimikāliju bīstamības veselībai un videi novērtējumu, kad vien tas iespējams. Testos būtu jāizvairās izmantot dzīvniekus, tā vietā īstenojot alternatīvas metodes, ko apstiprinājusi [Eiropas] Komisija vai starptautiskas iestādes vai ko Komisija vai [ECHA] atzinusi par piemērotām, lai nodrošinātu atbilstību šajā regulā noteiktajām prasībām attiecībā uz informāciju. [..]

[..]

(66) Tāpat [ECHA] vajadzētu būt pilnvarām, pamatojoties uz dalībvalstu kompetento iestāžu veiktajiem novērtējumiem, pieprasīt no ražotājiem, importētājiem vai pakārtotiem lietotājiem papildu informāciju par cilvēku veselībai vai videi iespējami bīstamām vielām [..]. Pamatojoties uz [ECHA] izstrādātiem kritērijiem par prioritārām vielām, sadarbojoties ar dalībvalstīm būtu jāizveido [Savienības] rīcības plāns vielu izvērtēšanai, balstoties uz dalībvalsts kompetento iestāžu izvērtējumu attiecībā uz vielām, kas iekļautas sarakstā. [..]

[..]

(121) Lai nodrošinātu atbilstību šai regulai, dalībvalstīm būtu jāievieš efektīvi pārraudzības un kontroles pasākumi. Būtu jāplāno un jāveic vajadzīgās pārbaudes, un par to rezultātiem būtu jāziņo.

(122) Lai dalībvalstīm, veicot regulas izpildi, nodrošinātu pārskatāmību, objektivitāti un konsekveni, dalībvalstīs ir nepieciešams izveidot atbilstīgu sankciju sistēmu, kas par regulas neievērošanu paredzētu efektīvas, samērīgas un preventīvas sankcijas, jo šāda neievērošana var apdraudēt cilvēku veselību un vidi.”

3 REACH regulas 1. panta “Mērķis un darbības joma un piemērošana” 1. punktā ir paredzēts:

“Šīs regulas mērķis ir nodrošināt augsta līmeņa cilvēku veselības aizsardzību un vides aizsardzību, ieskaitot alternatīvu metožu attīstību vielu bīstamības novērtēšanai, kā arī vielu brīvu apriti iekšējā tirgū, reizē veicinot konkurenci un inovācijas.”

4 REACH regulas II sadaļā “Vielu reģistrācija” tostarp ir ietverts tās 5., 6., 13., 20. un 22. pants.

5 Šīs regulas 5. pantā “Ja nav datu, nav tirgus” ir noteikts:

“Saskaņā ar 6., 7., 21. un 23. pantu, [Savienībā] neražo vai nelaiž tirgū vielas, to preparātus vai izstrādājumus, ja tās, neievērojot prasības, nav reģistrētas saskaņā ar attiecīgiem šīs sadaļas noteikumiem.”

6 Minētās regulas 6. panta “Vispārējs pienākums reģistrēt vielas vai to preparātus” 1. punktā ir noteikts:

“Ja vien šajā regulā nav paredzēts citādi, visi kādas vielas ražotāji vai importētāji, kas gadā veic vielas vai viena vai vairāku tās preparātu ražošanu vai importēšanu 1 tonnas vai lielākā apjomā, iesniedz [ECHA] reģistrācijas pieteikumu.”

7 Šīs pašas regulas 13. panta “Vispārējās prasības, lai iegūtu informāciju par būtiskām vielu īpašībām” 1. punktā ir paredzēts:

Informāciju par būtiskām vielu īpašībām var iegūt ar citādiem līdzekļiem, nevis testiem, ar nosacījumu, ka tiek ievēroti XI pielikumā paredzētie nosacījumi. Jo īpaši attiecībā uz toksicitāti cilvēkiem informāciju, kad vien iespējams, iegūst ar citādiem līdzekļiem, nevis veicot testus ar mugurkaulniekiem, t.i., izmantojot alternatīvas metodes, piemēram, *in vitro* metodes, struktūru un aktivitātes sakarību kvalitātes vai kvantitātes modeļus, vai arī informāciju par strukturāli saistītām vielām (grupējumiem). [..]”

8 Saskaņā ar REACH regulas 20. pantu “[ECHA] pienākumi”:

“1. [ECHA] katram reģistrācijas pieteikumam piešķir numuru [..]

2. [ECHA] pārbauda katru reģistrācijas pieteikumu, pārliedzinoties, ka ir iesniegti visi [..] prasītie elementi. Pārbaude neattiecas uz iesniegto datu kvalitāti vai pareizību, vai pamatojumu.

[..]

Ja reģistrācijas pieteikums nav pilnīgs, [ECHA] [..] informē reģistrētāju, kāda papildu informācija ir vajadzīga, lai reģistrācijas pieteikums būtu pilnīgs, noliekot loģisku termiņu. Reģistrētājs papildina reģistrācijas pieteikumu un noliktā termiņā iesniedz [ECHA]. [ECHA] atkal pārbauda, cik pilnīgs ir reģistrācijas pieteikums, izskatot iesniegto papildu informāciju.

Ja noliktajā termiņā reģistrētājs nav papildinājis reģistrācijas pieteikumu, [ECHA] to nepieņem. [..]

3. Kad reģistrācija ir pabeigta, [ECHA] attiecīgai vielai piešķir reģistrācijas numuru un reģistrācijas datumu [..].

[..]

5. Saskaņā ar 91., 92. un 93. pantu var iesniegt apelācijas pret [ECHA] lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar šā panta 2. punktu.

[..]”

9 REACH regulas 22. panta “Turpmāki reģistrētāju pienākumi” 2. un 3. punktā ir paredzēts:

“2. Reģistrētājs iesniedz [ECHA] atjauninātu reģistrācijas pieteikumu ar informāciju, kas prasīta ar atbilstīgi 40., 41. vai 46. pantam pieņemtu lēmumu [..].

3. [ECHA] pārbauda katru atjaunināto reģistrācijas pieteikumu saskaņā ar 20. panta 2. punkta pirmo un otro daļu. [..]”

10 REACH regulas III sadaļa “Datu kopīga lietošana un nevajadzīgas testēšanas novēršana” sākas ar 25. pantu “Mērķi un vispārīgi noteikumi”, kura 1. punktā ir noteikts:

“Lai novērstu nevajadzīgu testēšanu ar dzīvniekiem, šīs regulas sakarā testēšana ar mugurkaulniekiem jāveic tikai pēdējām kārtām. [..]”

11 REACH regulas VI sadaļā “Izvērtējums” ir četras nodaļas. 1., 2. un 4. nodaļā “Dokumentācijas izvērtējums”, “Vielu izvērtējums” un “Subproduktu izvērtējums” ir ietverts attiecīgi šīs regulas 40.–43., 44.–48. un 50.–54. pants.

12 REACH regulas 41. pantā “Reģistrācijas pieteikumu pareizības izskatīšana” ir noteikts:

“1. [ECHA] var izskatīt jebkuru reģistrācijas pieteikumu, lai pārliecinātos, ka:

- a) informācija [..] tehniskajā dokumentācijā atbilst 10., 12. un 13. pantā, kā arī III un VI līdz X pielikumā ietvertajām prasībām;
- b) tehniskajā dokumentācijā iesniegto standartinformācijas prasību pielāgojumi un ar to saistītie pamatojumi atbilst noteikumiem, kas reglamentē VII līdz X pielikumā paredzētos pielāgojumus un XI pielikumā paredzētos vispārējos noteikumus;

[..]

3. Izmantojot saskaņā ar 1. punktu veikto izskatīšanu, [ECHA] 12 mēnešos kopš pareizības pārbaudes sākuma var sagatavot lēmuma projektus, kas uzliek pienākumu reģistrētājam(-iem) iesniegt visu informāciju, kas vajadzīga, lai reģistrācijas dokumentācija atbilstu attiecīgām informācijas prasībām, un noliekot pietiekamus termiņus papildu informācijas iesniegšanai. Lēmumu pieņem saskaņā ar 50. un 51. pantā paredzēto procedūru.

4. Reģistrētājs iesniedz [ECHA] papildu informāciju paredzētajā termiņā.

5. Lai nodrošinātu to, ka reģistrācijas dokumentācija atbilst [šīs regulas noteikumiem], [ECHA] izraugās daļu, vismaz 5 %, no visas [..] [ECHA] saņemtās dokumentācijas [..] un pārbauda tās pareizību. [..]

[..]”

- 13 REACH regulas 42. pantā “Iesniegtās informācijas pārbaude un dokumentācijas izvērtēšanas papildu pasākumi” ir noteikts:

“1. [ECHA] pārbauda visu informāciju, kas iesniegta, izpildot saskaņā ar 40. vai 41. pantu pieņemtus lēmumus, un vajadzības gadījumā sagatavo attiecīgus lēmumus saskaņā ar minētajiem pantiem.

2. Kad dokumentācijas izvērtēšana ir pabeigta, [ECHA] Komisiju un kompetentas dalībvalstu iestādes informē par iegūto informāciju, kā arī dara zināmus visus secinājumus. [..]”

- 14 Minētās regulas 45. pants “Kompetentā iestāde” ir formulēts šādi:

“1. [ECHA] ir atbildīga, lai koordinētu vielu izvērtējuma procesus un nodrošinātu [Savienības] elastīgajā rīcības plānā ietvertu vielu izvērtējumu. To īstenojot, [ECHA] izmanto kompetentas dalībvalstu iestādes. Izvērtējot vielu, kompetentās iestādes var norīkot citu struktūru rīkoties tās vārdā.

2. Dalībvalsts [Savienības] elastīgā rīcības plāna projektā var izvēlēties vielu(-as), lai kļūtu par kompetentu iestādi [..].

3. Ja divas vai vairākas dalībvalstis apliecina ieinteresētību vienas un tās pašas vielas izvērtēšanā, un nevar vienoties, kura būs kompetentā iestāde, kompetento iestādi [..] nosaka saskaņā ar šādu procedūru.

[..]

4. Kompetentā iestāde, kas konkretizēta saskaņā ar 2. un 3. punktu, izvērtē iedalītās vielas saskaņā ar šo nodaļu.

[..]”

- 15 Šīs pašas regulas 50. panta “Reģistrētāju un pakārtotu lietotāju tiesības” 1. punktā ir paredzēts:

“[ECHA] visus saskaņā ar 40., 41. vai 46. pantu sagatavotus lēmumu projektus dara zināmus attiecīgam(-iem) reģistrētājam(-iem) vai pakārtotam(-iem) lietotājam(-iem), un dara viņiem zināmas tiesības iesniegt komentārus 30 dienās pēc lēmuma projekta saņemšanas. Ja ieinteresēts reģistrētājs(-i) vai pakārtots(-i) lietotājs(-i) vēlas izteikt komentārus, viņš(-i) tos sniedz [ECHA]. [ECHA] savukārt uzreiz informē kompetento iestādi par komentāru iesniegšanu. Kompetentā iestāde (lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar 46. pantu) un [ECHA] (lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar 40. un 41. pantu) ņem vērā visus saņemtos komentārus, un var attiecīgi grozīt lēmuma projektu.”

- 16 REACH regulas 51. pantā “Lēmumu pieņemšana, izvērtējot dokumentāciju” ir noteikts:

“1. [ECHA] saskaņā ar 40. vai 41. pantu kompetentām dalībvalstu iestādēm dara zināmu lēmuma projektu līdz ar reģistrētāja komentāriem.

2. 30 dienās pēc lēmuma projekta izplatīšanas dalībvalstis [ECHA] var ierosināt grozījumus tajā.

3. Ja [ECHA] nesaņem priekšlikumus, tā pieņem lēmumu saskaņā ar 1. punktu paziņotajā versijā.

4. Ja [ECHA] saņem priekšlikumu par grozījumu, tā var grozīt lēmuma projektu. [ECHA] lēmuma projektu līdz ar visiem ierosinātajiem grozījumiem nodod Dalībvalstu komitejai 15 dienās pēc tam, kad beidzies 2. punktā minētais 30 dienu termiņš.

[..]

6. Ja 60 dienās pēc paziņojuma Dalībvalstu komiteja panāk vienprātību par lēmuma projektu, [ECHA] attiecīgi pieņem lēmumu.

7. Ja Dalībvalstu komiteja nepanāk vienprātību, Komisija sagatavo lēmuma projektu [..].

8. Saskaņā ar 91., 92. un 93. pantu var iesniegt apelācijas pret [ECHA] lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar šī panta 3. un 6. punktu.”

17 REACH regulas X sadaļā “[ECHA]” ir ietverts tostarp 75.–77. pants.

18 Šīs regulas 75. panta “Izveide un pārskatīšana” pirmajā daļā ir noteikts, ka [ECHA] izveido, “lai pārvaldītu un dažos gadījumos īstenotu [minētās] regulas tehniskos, zinātniskos un administratīvos aspektus, un šo aspektu sakarā nodrošinātu konsekvenci [Savienības] mērogā”.

19 Šīs pašas regulas 77. panta “Uzdevumi” 1. punktā ir noteikts, ka ECHA “sniedz dalībvalstīm un [Savienības] iestādēm iespējami labākos zinātniskos un [vai] tehniskos padomus jautājumos, kas attiecas uz ķīmikālijām, kuras ir [ECHA] darbības jomā, un ir nodotas tās pārziņā saskaņā ar šo regulu”.

20 Ar REACH regulas 89. pantu ir izveidota ECHA Apelācijas padome, 91. pantā ir paredzēts, ka noteiktas ECHA lēmumu kategorijas var pārsūdzēt šajā Apelācijas padomē, un tās 94. pantā ir paredzēts, ka Vispārējā tiesā var tikt celta prasība, lai apstrīdētu Apelācijas padomes lēmumu, vai gadījumos, ja šai padomei nav tiesību izskatīt pārsūdzību par ECHA lēmumu, var tikt celt prasība apstrīdēt ECHA lēmumu.

21 REACH regulas XIV sadaļā “Īstenošana” ir iekļauts tostarp 125. un 126. pants.

22 Saskaņā ar minētās regulas 125. pantu “Dalībvalstu uzdevumi” dalībvalstis “uztur konkrētiem apstākļiem piemērotu oficiālu kontroles un citu darbību sistēmu”.

23 Minētās regulas 126. panta “Sankcijas par regulas prasību neievērošanu” pirmajos divos teikumos ir noteikts:

“Dalībvalstis paredz noteikumus par sodiem, ko piemēro par šīs regulas pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka sodus īsteno. Sodiem ir jābūt efektīviem, samērīgiem un preventīviem.”

Tiesvedības priekšvēsture

24 Tiesvedības priekšvēsturi, kas izklāstīta pārsūdzētā sprieduma 1.–19. punktā, var rezumēt šādi.

25 Datumā, kuru Vispārējā tiesa nav precizējusi, *Esso Raffinage* (turpmāk tekstā – “*Esso*”) iesniedza ECHA reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz tās ražotu ķīmisko vielu (turpmāk tekstā – “attiecīgā ķīmiskā viela”). Reģistrācija pēc tam tika atzīta par pabeigtu saskaņā ar REACH regulas 20. panta 3. punktu.

26 2010. gada 9. jūlijā ECHA, piemērojot REACH regulas 41. panta 1. punktu, sāka izvērtēt šai reģistrācijai atbilstošo dokumentāciju, lai pārbaudītu tajā ietvertās informācijas atbilstību šajā regulā noteiktajām prasībām.

- 27 2012. gada 6. novembrī *ECHA* saskaņā ar *REACH* regulas 50. un 51. pantā paredzēto procedūru pieņēma lēmumu, kas pamatots ar šīs regulas 41. panta 3. punktu (turpmāk tekstā – “2012. gada 6. novembra lēmums”), kurā tā secināja, ka daļa no šajā reģistrācijas pieteikumā ietvertās informācijas nav atbilstoša, un lūdza *Esso* gada laikā sniegt tai informāciju, kas vajadzīga šīs situācijas labošanai. Pieprasītajā informācijā tostarp bija ietverts “pētījumu par [attiecinīgās ķīmiskās vielas] toksiskumu prenatalās attīstības stadijā attiecībā uz trušiem, ar uztņemšanu orālā ceļā”.
- 28 2013. gada 6. novembrī *Esso* nosūtīja *ECHA* – tās lūgtā pētījuma par toksiskumu pētījuma vietā – dokumentus, kas ietvēra datus, kuru izstrādei un apkopošanai nebija jāveic testi ar dzīvniekiem. Šī sabiedrība paskaidroja, ka šādi paziņotie dati ir šim pētījumam alternatīva informācija.
- 29 2015. gada 1. aprīlī *ECHA* nosūtīja Vides, ilgtspējīgas attīstības, transporta un mājokļu ministrijai strīdīgo vēstuli, kurai bija pievienots dokuments “Pielikums paziņojumam par neatbilstību pēc dokumentācijas izvērtēšanas lēmuma atbilstoši [*REACH*] regulai”.
- 30 Šī vēstule ir formulēta šādi:

“Saskaņā ar [*REACH* regulas] 41. panta 3. punktu [*ECHA*] veica [attiecinīgās ķīmiskās vielas] dokumentācijas atbilstības pārbaudi. *ECHA* pieņēma [2012. gada 6. novembra] lēmumu, kas pievienots šai vēstulei, saskaņā ar *REACH* regulas 50. un 51. pantā paredzēto procedūru.

Šajā lēmumā [*Esso*] tika noteikts termiņš, kurā jāiesniedz *ECHA* šajā lēmumā pieprasītā informācija, atjauninot dokumentāciju līdz 2013. gada 6. novembrim. 2013. gada 6. novembrī tika iesniegta dokumentācijas atjauninātā versija [..].

ECHA izvērtēja atjauninātajā dokumentācijā iesniegto informāciju. Tika secināts, ka atjauninātajā reģistrācijas pieteikumā nav ietverta visa informācija, kas tika pieprasīta *ECHA* lēmumā. Ir pievienota (pielikumā) šī secinājuma pamatojuma konkrēta analīze. [..]

Pamatojoties uz minēto *ECHA* konstatē:

- 1) [*Esso*] nav izpildījusi [2012. gada 6. novembra lēmumā] paredzētos pienākumus;
- 2) reģistrācijas pieteikums neatbilst *REACH* regulas 5. pantam;
- 3) [*Esso*] ir pārkāpusi *REACH* regulas 41. panta 4. punktu.

Par *ECHA* lēmuma un *REACH* regulas neievērošanu dalībvalstu kompetentās iestādes var noteikt piespiedu izpildes pasākumus, kā paredzēts *REACH* regulas 126. pantā.

Ņemot to vērā, dalībvalstis tiek lūgtas veikt to kompetencē ietilpstošos izpildes pasākumus, lai izpildītu *ECHA* lēmumu.

[..]

ECHA gaida jūsu rīcību saistībā ar valsts pasākumiem, kas tiks veikti saistībā ar šo neatbilstību.”

- 31 Šīs vēstules pielikumā *ECHA* precizēja, ka tā nav pārliecināta ar *Esso* argumentu, saskaņā ar kuru pierādījumi, ko tā iesniegusi 2013. gada 6. novembrī, ir apmierinoša alternatīva 2012. gada 6. novembra lēmumā pieprasītajam pētījumam par toksiskumu.

Prasība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 32 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 29. maijā, *Esso* cēla prasību atcelt strīdīgo vēstuli.
- 33 Ar dokumentiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti attiecīgi 2015. gada 5. un 24. novembrī, Vācijas Federatīvā Republika un Nīderlandes Karaliste, no vienas puses, un Francijas Republika, no otras puses, lūdza atļauju iestāties lietā *ECHA* prasījumu atbalstam – lūgumi, ko Vispārējās tiesas piektās palātas priekšsēdētājs apmierināja ar 2016. gada 7. jūnija rīkojumiem.
- 34 Ar pārsūdzēto spriedumu Vispārējā tiesa atcēla strīdīgo vēstuli.
- 35 Minētā sprieduma 33.–37. punktā Vispārējā tiesa, pirmkārt, uzskatīja, ka strīdīgā vēstule nav uzskatāma par lēmumu, ko var apstrīdēt ar *REACH* regulas 89. pantu izveidotajā Apelācijas padomē. Šī tiesa no tā secināja, ka tai ir kompetence pirmajā instancē izskatīt *Esso* celto prasību atcelt tiesību aktu atbilstoši šīs regulas 94. panta 1. punktam.
- 36 Pārsūdzētā sprieduma 49.–83. punktā Vispārējā tiesa, otrkārt, uzskatīja, ka strīdīgā vēstule ir pārsūdzams tiesību akts LESD 263. panta pirmās daļas izpratnē, jo tās satura analīze, ņemot vērā piemērojamās tiesību normas un ar tām *ECHA* piešķirtās pilnvaras, liecina par to, ka tās mērķis ir radīt saistošas tiesiskās sekas, pirmām kārtām, veicot galīgo vērtējumu par *Esso* reģistrācijas pieteikumu un, konkrētāk, informāciju, ko *Esso* iesniedza, atbildot uz 2012. gada 6. novembra lēmumu, otrām kārtām, konstatējot, ka daļa šīs informācijas nav saderīga ar *REACH* regulā paredzētajām prasībām un ka *Esso* šī iemesla dēļ ir pārkāpusi noteiktus regulā paredzētos pienākumus, kā arī, trešām kārtām, aicinot kompetentās Francijas iestādes veikt šai situācijai piemērotos pasākumus.
- 37 Pārsūdzētā sprieduma 86.–97. punktā Vispārējā tiesa, treškārt, nosprieda, ka *Esso* ir jāuzskata par tādu, kam ir tiesības lūgt atcelt strīdīgo vēstuli, ciktāl tā to skar tieši un individuāli LESD 263. panta ceturtais daļas teikuma pirmās daļas izpratnē.
- 38 Pārsūdzētā sprieduma 101.–117. punktā Vispārējā tiesa, ceturtkārt un visbeidzot, izvērtēja pirmo no astoņiem *Esso* izvirzītajiem pamatiem prasības atcelt tiesību aktu pamatojumam, kas attiecās uz to, ka strīdīgā vēstule bija nosūtīta *ultra vires* jeb pārkāpjot *REACH* regulas noteikumus, kas bija piemērojami šīs vēstules izstrādāšanai. Šī tiesa pēc pārbaudes, uzskatīdama, ka šis pamats ir pamatots, jo *ECHA* bija īstenojusi savu kompetenci, neievērojot šajā ziņā noteikto kārtību, kāda paredzēta *REACH* regulas 41. un 42. pantā, no tā secināja, ka strīdīgā vēstule ir jāatceļ, neizvērtējot pārējos *Esso* izvirzītos pamatus savas prasības atcelt tiesību aktu pamatojumam.

Tiesvedība Tiesā un lietas dalībnieku prasījumi

Tiesvedība Tiesā

- 39 Ar dokumentu, kas Tiesas kancelejā iesniegts 2018. gada 13. decembrī, pamatojoties uz Eiropas Savienības Tiesas statūtu 40. panta otro daļu, *European Coalition to End Animal Experiments* (turpmāk tekstā – “*ECEAE*”) lūdza atļauju iestāties lietā *Esso* prasījumu atbalstam.
- 40 Ar dokumentu, kas Tiesas kancelejā iesniegts 2018. gada 17. decembrī ar tādu pašu pamatojumu, *Higher Olefins and Poly Alpha Olefins REACH Consortium* (turpmāk tekstā – “*HOPA REACH*”) un *Higher Olefins & Poly Alpha Olefins vzw* (turpmāk tekstā – “*HOPA*”) arī lūdza atļauju iestāties lietā *Esso* prasījumu atbalstam.

- 41 Ar 2019. gada 12. marta rīkojumu Tiesas priekšsēdētājs atļāva *ECEAE*, *HOPA* un *HOPA REACH* iestāties lietā.
- 42 Ar 2020. gada 28. februāra vēstuli Tiesa informēja lietas dalībniekus, ka tā plāno rīkot tiesas sēdi mutvārdu paskaidrojumu uzklaušīšanai, un aicināja tos šīs tiesas sēdē atbildēt uz noteiktiem jautājumiem.
- 43 Ar 2020. gada 3. aprīļa vēstuli Tiesa aicināja lietas dalībniekus tai norādīt, vai tie grasās atteikties no tiesas sēdes mutvārdu paskaidrojumu uzklaušīšanai, ņemot vērā krīzi veselības jomā.
- 44 Ar 2020. gada 23. aprīļa vēstuli Tiesa informēja lietas dalībniekus, ka, tā kā tie ir paziņojuši Tiesai par savu nodomu atteikties no tiesas sēdes mutvārdu paskaidrojumu uzklaušīšanai, ņemot vērā krīzi veselības jomā, tā tiks atcelta. Tā arī aicināja lietas dalībniekus rakstveidā atbildēt uz jautājumiem, kas tiem tika uzdoti saistībā ar šo tiesas sēdi mutvārdu paskaidrojumu uzklaušīšanai, un šis aicinājums tika izpildīts šim nolūkam noteiktajā termiņā.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 45 Apelācijas sūdzībā Vācijas Federatīvā Republika, ko atbalsta Francijas Republika un Nīderlandes Karaliste, lūdz Tiesu:
- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
 - pieņemt galīgo nolēmumu lietā, noraidot prasību, un
 - piespriest *Esso* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus gan pirmajā instancē, gan apelācijas tiesvedībā.
- 46 *Esso*, ko atbalsta *ECEAE*, *HOPA* un *HOPA REACH*, kā arī *ECHA* lūdz Tiesu noraidīt apelācijas sūdzību un piespriest Vācijas Federatīvajai Republikai atlīdzināt atbilstošos tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

- 47 Savu prasījumu pamatojumam Vācijas Federatīvā Republika, ko atbalsta Nīderlandes Karaliste un Francijas Republika, izvirza divus pamatus, ar kuriem tiek apšaubīti Vispārējās tiesas vērtējumi attiecīgi par *Esso* celtās prasības atcelt tiesību aktu pieņemamību un pamatotību.

Par pirmo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 48 Vācijas Federatīvā Republika, kuru atbalsta Francijas Republika un Nīderlandes Karaliste, apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi trīs veida tiesību kļūdas, atzīstot *Esso* prasību atcelt tiesību aktu par pieņemamu.
- 49 Pirmkārt, strīdīgā vēstule neesot akts, par kuru var celt prasību atcelt tiesību aktu, pretēji tam, ko Vispārējā tiesa ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 72. punktā. Šī iebilduma ietvaros Vācijas Federatīvā Republika vispirms norāda, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 74., 75. un 80. punktā pietiekami neņemdamā vērā faktu, ka *ECHA* nebija nodoma radīt ar šo vēstuli saistošas tiesiskās sekas. Turpinājumā tā apgalvo, ka šīs vēstules nosaukums un formulējums, kas aplūkoti minētā sprieduma 64.–71. punktā, apliecina, ka šī vēstule *Esso* un Francijas kompetentajām iestādēm nav juridiski saistoša, tādējādi Vispārējā tiesa, atzīstot pretējo, esot pieļāvusi kļūdu faktu

juridiskajā kvalifikācijā. Visbeidzot, tā katrā ziņā uzskata, ka Vispārējā tiesa šī paša sprieduma 53.–63. punktā attiecīgās *REACH* regulas tiesību normas ir interpretējusi kļūdaini un ka to pārbaudes rezultātā šai tiesai būtu bijis jāsecina, ka strīdīgā vēstule, lai kāds arī būtu tās teksts, nevarēja radīt saistošas tiesiskas sekas.

- 50 Šajā pēdējā ziņā Vācijas Federatīvā Republika būtībā norāda, ka strīdīgā vēstule ir jāsaprot kā atzinums Francijas kompetentajām iestādēm, kurā *ECHA* vienīgi veica *Esso* iesniegtās informācijas neformālu novērtējumu, nevis kā tiesību akts, kas balstīts uz *REACH* regulas 42. pantu un kas šīm iestādēm, kā arī *Esso* ir tiesiski saistošs, kā to ir atzinusi Vispārējā tiesa. Proti, šis pants neļaujot *ECHA* veikt vērtējumus, kas rada saistošas tiesiskās sekas attiecīgajiem saimnieciskās darbības subjektiem un kompetentajām valsts iestādēm. Gluži pretēji, tikai šīm pēdējām minētajām, ņemot vērā *ECHA* veikto vērtējumu, konkrētā gadījumā esot jānosaka, vai tās paredz veikt attiecīgajiem saimnieciskās darbības subjektiem piemērojamus pasākumus saskaņā ar minētās regulas 125. un 126. pantu un, attiecīgā gadījumā, kādus.
- 51 Otrkārt, Vācijas Federatīvā Republika uzskata, ka *Esso* nebija intereses celt prasību par strīdīgo vēstuli, jo šajā vēstulē tai neesot noteikts nekāds jauns juridisks pienākums salīdzinājumā ar tiem, kas jau izrietēja no 2012. gada 6. novembra lēmuma, pretēji tam, ko Vispārējā tiesa ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 81. un 82. punktā. Saskaņā ar šo lēmumu *Esso* bija pienākums noteiktā termiņā *ECHA* nosūtīt informācijas kopumu, lai panāktu tās reģistrācijas pieteikuma atbilstību *REACH* regulā paredzētajām prasībām. Turklāt šī pienākuma neizpilde pati par sevi radot situāciju, kurā ir pārkāpti šīs regulas noteikumi, *Esso* pakļaujot iespējai, ka Francijas kompetentās iestādes varētu veikt atbilstošus pasākumus. Līdz ar to strīdīgajā vēstulē ietvertais paziņojums par neatbilstību un pārkāpumu konstatējumi, neraugoties uz to nesaistošo raksturu attiecībā uz Francijas kompetentajām iestādēm, nekādi neesot grozījuši *Esso* tiesisko situāciju, kāda jau izrietēja no 2012. gada 6. novembra lēmuma.
- 52 Treškārt un visbeidzot, Vācijas Federatīvā Republika norāda, ka gadījumā, ja strīdīgā vēstule būtu jākvalificē kā pārsūdzams tiesību akts, par kuru *Esso* būtu bijusi interese celt prasību, *Esso* tomēr nebija tiesību lūgt atcelt šo vēstuli, jo tā to neskar tieši LESD 263. panta ceturtās daļas teikuma pirmās daļas izpratnē, pretēji tam, ko Vispārējā tiesa ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 91.–94. punktā. Proti, gadījumā, ja *ECHA* nolemj pieprasīt informāciju no saimnieciskās darbības veicēja, pamatojoties uz *REACH* regulas 41. panta 3. punktu, un pēc tam konstatē, ka iesniegtā informācija neatbilst šajā regulā paredzētajām prasībām, tikai kompetentajām valsts iestādēm, proti, šajā gadījumā Francijas iestādēm, būtu jāizdara secinājumi no šī konstatējuma atbilstoši minētās regulas 125. un 126. pantam.
- 53 Atbildēs uz Tiesas uzdotajiem jautājumiem Vācijas Federatīvā Republika it īpaši piebilst, ka tāda pasākuma kā strīdīgā vēstule pieņemšanai nav vajadzīgs īpašs juridiskais pamats, jo šis pasākums ietilpst padomu sniegšanas uzdevuma ietvaros, kas *REACH* regulas 77. panta 1. punktā ir paredzēts *ECHA*.
- 54 *Esso*, ko atbalsta *ECEAE*, *HOPA* un *HOPA REACH*, pirmkārt, apstrīd, ka Vispārējās tiesas vērtējumā, saskaņā ar kuru strīdīgās vēstules mērķis ir radīt saistošas tiesiskas sekas, būtu pieļautas tiesību kļūdas.
- 55 Otrkārt, *Esso* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pamatoti atzinusi, ka šīs saistošās tiesiskās sekas pārsniedz 2012. gada 6. novembra lēmumā radītās tiesiskās sekas.
- 56 Treškārt un visbeidzot, *Esso* noliedz, ka būtu pieļauta tiesību kļūda saistībā ar tās *locus standi*, būtībā apgalvojot, ka strīdīgā vēstule tieši skar tās tiesisko stāvokli, jo tajā ir ietverts pārkāpuma konstatējums, kas ir saistošs arī kompetentajām Francijas iestādēm.
- 57 Arī *ECHA* apgalvo, ka šis pamats ir jānoraida.
- 58 Proti, pirmkārt, Vispārējā tiesa esot raksturojusi strīdīgajā vēstulē radīto saistošo tiesisko seku esamību, pamatojoties uz piemērojamo tiesību normu un *ECHA* kompetenču pareizu analīzi.

- 59 Otrkārt, Vispārējā tiesa neesot arī pieļāvusi kļūdu metodē vai juridiskajā kvalifikācijā, atzīdama, ka, ņemot vērā šīs vēstules saturu, tā attiecas tieši uz *Esso*.
- 60 Treškārt un visbeidzot, Vispārējās tiesas analīze esot saskanīga ar *REACH* regulā izvirzītajiem mērķiem.

Tiesas vērtējums

- 61 Kā izriet no šī sprieduma 48.–52. punkta, Vācijas Federatīvā Republika būtībā apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdas, atzīstot, pirmkārt, pārsūdzētā sprieduma 49.–80. punktā, ka strīdīgā vēstule ir tiesību akts, par kuru var celt prasību atcelt tiesību aktu, otrkārt, minētā sprieduma 81. un 82. punktā, ka šī vēstule ir akts, attiecībā uz kuru *Esso* bija interese celt prasību, un, treškārt, minētā sprieduma 91.–94. punktā, ka minētā vēstule to skar tieši.

- 62 Šie trīs iebildumi ir jāizvērtē secīgi.

– Par pārsūdzama tiesību akta esamību

- 63 No Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka prasība atcelt tiesību aktu, pamatojoties uz LESD 263. panta pirmo daļu, var tikt celta par jebkuru Savienības iestāžu, organizāciju vai struktūru pieņemtu tiesību normu vai pasākumu neatkarīgi no to formas, kuru mērķis ir radīt saistošas tiesiskas sekas, kas var ietekmēt fiziskas vai juridiskas personas intereses, būtiski mainot tās tiesisko stāvokli (spriedumi, 1981. gada 11. novembris, *IBM/Komisija*, 60/81, EU:C:1981:264, 9. punkts; 2006. gada 12. septembris, *Reynolds Tobacco u.c./Komisija*, C-131/03 P, EU:C:2006:541, 54. punkts, kā arī 2019. gada 31. janvāris, *International Management Group/Komisija*, C-183/17 P un C-184/17 P, EU:C:2019:78, 51. punkts).
- 64 Turklāt, lai noskaidrotu, vai pārsūdzētais akts konkrētajā gadījumā rada saistošas tiesiskas sekas, minētās sekas, paturot prātā šā akta būtību, ir jāizvērtē atbilstoši tādiem objektīviem kritērijiem kā attiecīgā akta saturs, vajadzības gadījumā ņemot vērā tā pieņemšanas kontekstu, kā arī to izdevušās Savienības iestādes, organizācijas vai struktūras pilnvaras (spriedumi, 2014. gada 13. februāris, *Ungārija/Komisija*, C-31/13 P, EU:C:2014:70, 55. punkts, un 2020. gada 9. jūlijs, *Čehijas Republika/Komisija*, C-575/18 P, EU:C:2020:530, 47. punkts). Šīs pilnvaras ir jāuztver nevis abstrakti, bet gan kā elementi, kas izskaidro konkrētu minētā akta satura analīzi, kurai ir centrāls un obligāts raksturs (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 25. oktobris, *Rumānija/Komisija*, C-599/15 P, EU:C:2017:801, 49., 51.–52. un 55. punkts).
- 65 Visbeidzot, lai arī no Tiesas judikatūras izriet, ka var arī ņemt vērā subjektīvu kritēriju saistībā ar nodomu, kas licis Savienības iestādei, organizācijai vai struktūrai, kas ir apstrīdētā akta autore, to pieņemt (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2008. gada 17. jūlijs, *Athinaiki Techniki/Komisija*, C-521/06 P, EU:C:2008:422, 42. punkts, un 2010. gada 26. janvāris, *Internationaler Hilfsfonds/Komisija*, C-362/08 P, EU:C:2010:40, 52. punkts), no iepriekšējā punkta izriet, ka šim subjektīvajam kritērijam var būt tikai papildu loma salīdzinājumā ar šajā punktā minētajiem objektīvajiem kritērijiem un līdz ar to tam nevar piešķirt nedz lielāku nozīmi kā pēdējiem minētajiem, nedz arī ar to var apšaubīt pārsūdzētā akta seku, kas no tā izriet, vērtējumu.
- 66 Šajā lietā, ņemot vērā šī sprieduma 49. punktā atgādinātos Vācijas Federatīvās Republikas argumentus, pirmkārt, ir jākonstatē, ka no pārsūdzētā sprieduma 74., 75. un 80. punkta izriet, ka Vispārējā tiesa ir ņēmusi vērā nodomu, kas lika *ECHA* pieņemt strīdīgo vēstuli, šim subjektīvajam kritērijam piešķirot mazāku nozīmi nekā objektīviem kritērijiem, kas attiecas uz šīs vēstules saturu un pilnvarām, kuras *ECHA* bija piešķirtas ar attiecīgajiem *REACH* regulas noteikumiem, ko Vispārējā tiesa bija iepriekš izvērtējusi.
- 67 Šo vērtējumu attiecībā uz minētajiem subjektīvajiem un objektīvajiem kritērijiem nevar uzskatīt par tādu, kurā būtu pieļauta tiesību kļūda, ņemot vērā šī sprieduma 65. punktā minēto judikatūru.

- 68 Otrkārt, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 64.–71. punktā uzskatīja, ka strīdīgā vēstule tās satura dēļ ir jāuzskata par aktu, kas rada saistošas tiesiskās sekas *Esso*. Precīzāk, tā būtībā uzskatīja, ka šī vēstule varēja būtiski mainīt *Esso* tiesisko situāciju, jo tajā vispirms bija ietverts galīgs *Esso* reģistrācijas pieteikuma novērtējums un informācijas, kas *ECHA* tika iesniegta, lai šo pieteikumu papildinātu, galīgā pārbaude, pēc tam – paziņojums par daļas no šīs informācijas neatbilstību *REACH* regulas prasībām un, visbeidzot, vairāki šīs regulas noteikumu pārkāpumi, ko bija izdarījusi *Esso*, konstatējumi. Turklāt Vispārējā tiesa norādīja, ka minētajā vēstulē Francijas kompetentās iestādes tika aicinātas veikt pasākumus saistībā ar šo situāciju.
- 69 Ņemot vērā šī sprieduma 29.–31. punktā atgādināto strīdīgās vēstules un tai pievienotā dokumenta formulējumu, šos Vispārējās tiesas vērtējumus par vēstules saturu nevar uzskatīt par tādiem, kuros būtu pieļauta kļūda faktu juridiskajā kvalifikācijā. No šī formulējuma izriet, ka minētās vēstules mērķis bija radīt ne tikai tādas saistošas tiesiskās sekas, kas būtiski mainītu *Esso* tiesisko stāvokli Vispārējās tiesas pamatoti norādīto iemeslu dēļ, bet arī saistošas tiesiskās sekas Francijas kompetentajām iestādēm, aicinot pēdējās minētās veikt pasākumus, kā rezultātā iestātos šī tiesiskā situācija.
- 70 Treškārt un visbeidzot, Vācijas Federatīvā Republika būtībā apgalvo, ka, lai kāds arī būtu vērtējums, kas varētu izrietēt no apstrīdētās vēstules satura izolētas ņemšanas vērā, tā, ņemot vērā *REACH* regulas normas par *ECHA* pilnvarām šajā jomā, patiesībā esot jāsaprot kā atzinums, kas paredzēts Francijas kompetentajām iestādēm un kam kā tādām nav nekādu saistošu tiesisko seku.
- 71 Šajā ziņā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 72. punktā uzskatīja, ka strīdīgā vēstule pēc tās satura, kas ir atspoguļots šī sprieduma 68. punktā, atbilst lēmumam, kas *ECHA* ir jāsagatavo un jāpieņem saskaņā ar *REACH* regulas 42. panta 1. punktu, veicot izvērtējamu saskaņā ar šīs regulas 41. pantu.
- 72 Kā norādīts pārsūdzētā sprieduma 54.–58. un 60.–61. punktā, Vispārējā tiesa būtībā uzskatīja, ka šīs divas tiesību normas ir jāinterpretē, ņemot vērā kontekstu, kādā tās iekļaujas, tādā izpratnē, ka Savienības likumdevējs ir ekskluzīvi piešķīris *ECHA* pilnvaras izvērtēt reģistrācijas pieteikumu, kas saskaņā ar *REACH* regulas 6. pantu ķīmisko vielu ražotājiem vai importētājiem, kuru saražotais vai importētais daudzums gadā ir viena tonna vai vairāk, ir jāiesniedz šai struktūrai. Turklāt Vispārējā tiesa norādīja, ka, lai īstenotu šo kompetenci, *ECHA* ir ne tikai pilnvaras pārbaudīt reģistrētāju sniegtās informācijas atbilstību *REACH* regulas prasībām, bet arī pilnvaras radīt no šī novērtējuma un pārbaudes juridiski saistošas sekas. Visbeidzot Vispārējā tiesa norādīja, ka šādas juridiski saistošas sekas var izpausties, pirmkārt, ar paziņojumu par visas reģistrētāja iesniegtās informācijas vai tās daļas neatbilstību, otrkārt, ar konstatējumiem par reģistrētāja izdarītajiem *REACH* regulas prasību pārkāpumiem šajā jomā un, treškārt, ar kompetento valsts iestāžu aicinājumu veikt pasākumus, kas attiecas uz šo situāciju.
- 73 Attiecīgi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 59. un 61. punktā norādīja, ka ar šīm tiesību normām dalībvalstīm nav piešķirta nekāda kompetence reģistrācijas pieteikuma atbilstības novērtēšanas jomā, jo tām saskaņā ar *REACH* regulas 125. un 126. pantu ir vienīgi tiesības veikt pārbaudes un piemērot sankcijas, lai nodrošinātu, ka tiek ievēroti paziņojumi par neatbilstību un *ECHA* iepriekš izdarītie konstatējumi par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem.
- 74 Šajā ziņā no *REACH* regulas 41. panta 1. punkta izriet, ka *ECHA* kompetencē ir izvērtēt ķīmisko vielu reģistrācijas pieteikumus, kas tai ir jāiesniedz šo vielu ražotājiem vai importētājiem, kā Vispārējā tiesa to pamatoti ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 53. un 54. punktā.
- 75 It īpaši, kā izriet no minētās tiesību normas a) un b) apakšpunkta, šāds novērtējums tostarp ir vērsts uz to, lai noskaidrotu, vai reģistrācijas pieteikumā ietvertā informācija atbilst šīs regulas prasībām un – ja reģistrētājs ir iesniedzis paredzētajai informācijai alternatīvu informāciju, sauktu par “pielāgojumiem”, – vai tie atbilst noteikumiem, kas tos reglamentē.

- 76 Gadījumā, ja minētais vērtējums liktu *ECHA* uzskatīt, ka atsevišķa reģistrācijas pieteikumā iekļautā informācija neatbilst *REACH* regulas prasībām, tai ir tiesības, pamatojoties uz šīs regulas 41. panta 3. punktu, pieņemt lēmumu, ar kuru reģistrētajam tiek lūgts tai iesniegt noteiktu informāciju šim nolūkam paredzētajā termiņā, lai panāktu tā reģistrācijas pieteikuma atbilstību, kā pamatoti norādīts pārsūdzētā sprieduma 55. un 56. punktā.
- 77 Attiecībā uz procedūras gaitu *REACH* regulas 42. panta 1. punktā ir paredzēts, ka *ECHA* pārbauda visu informāciju, ko reģistrētais ir iesniedzis pēc šāda lēmuma pieņemšanas, un vajadzības gadījumā sagatavo jebkādu atbilstošu lēmumu, kā Vispārējā tiesa to ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 57. punktā.
- 78 No šīs pēdējās minētās tiesību normas skaidrā formulējuma izriet, ka *ECHA* ir ne tikai pilnvaras, bet arī pienākums pārbaudīt visu informāciju, ko reģistrētais iesniedzis pēc lēmuma, kas balstīts uz *REACH* regulas 41. panta 3. punktu.
- 79 No šīs regulas 42. panta 1. punkta arī izriet, ka pēc šādas pārbaudes *ECHA* ir tiesības “vajadzības gadījumā sagatavo[t] attiecīgus lēmumus saskaņā ar [minētās regulas 40. un 41. pantu].
- 80 Savukārt ne *REACH* regulas 42. panta 1. punktā, ne pantos, uz kuriem ir atsauce šajā tiesību normā, nav tieši precizēts, kas ir jāsaprot ar “attiecīgu lēmumu”.
- 81 Līdz ar to saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru attiecīgā tiesību norma ir jāinterpretē, ņemot vērā ne tikai tās tekstu, bet arī tās kontekstu un tiesiskajā regulējumā, kurā šī norma ir ietverta, izvirzītos mērķus (spriedumi, 2005. gada 7. jūnijs, *VEMW* u.c., C-17/03, EU:C:2005:362, 41. punkts, kā arī 2016. gada 4. februāris, *C & J Clark International* un *Puma*, C-659/13 un C-34/14, EU:C:2016:74, 124. punkts), kādi ir izskaidroti šīs tiesību normas sagatavošanas darbos (pēc analogijas skat. spriedumus, 2019. gada 19. decembris, *Nederlands Uitgeversverbond* un *Groep Algemene Uitgevers*, C-263/18, EU:C:2019:1111, 56. punkts, kā arī 2020. gada 11. marts, *Baltic Cable*, C-454/18, EU:C:2020:189, 48. punkts).
- 82 Šajā ziņā vispirms no *REACH* regulas 42. panta 1. punktā ietvertās frāzes “attiecīgi lēmumi” izriet, ka Savienības likumdevējs ir piešķīris *ECHA* pilnvaras izdarīt juridiski saistošas sekas no tās informācijas pārbaudes, ko ir iesniedzis reģistrētais, kuram tika paziņots, pamatojoties uz šīs regulas 41. panta 3. punktu pieņemtais lēmums, ciktāl šādas sekas šķiet atbilstošas.
- 83 Ja šāds tiesību akts tiek pieņemts pēc lēmuma, kura mērķis ir panākt, lai reģistrētais nodrošinātu, ka tā reģistrācijas pieteikumā ietvertā informācija atbilst *REACH* regulas prasībām, kā tas ir izklāstīts šī sprieduma 76. punktā, šādā tiesību aktā vispirms tiek lemts par to, vai iesniegtā informācija atbilst attiecīgajām prasībām un, līdz ar to, vai reģistrētais ir ievērojis atbilstošos pienākumus. Kā norādījusi Vispārējā tiesa, šie pienākumi neaprobežojas tikai ar pienākumu ievērot lēmumu, ar kuru tiek lūgts iesniegt minēto informāciju, bet galu galā ietver arī pienākumu ķīmisko vielu ražotājiem vai importētājiem, kuru saražotais vai importētais daudzums gadā ir viena tonna vai vairāk, saskaņā ar šīs regulas 5. pantu un 6. panta 1. punktu izpildīt visas prasības, kas ir piemērojamas šo pēdējo minēto vielu reģistrācijai. Kā Tiesa jau ir nospriedusi, Savienības likumdevējs ir ieviesis minētajā regulā paredzēto reģistrācijas un novērtēšanas procedūru ar mērķi ļaut *ECHA* pārliecināties, ka ražotāji ievēro šos pienākumus (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2015. gada 10. septembris, *FCD* un *FMB*, C-106/14, EU:C:2015:576, 32. punkts, kā arī 2016. gada 17. marts, *Canadian Oil Company Sweden* un *Rantén*, C-472/14, EU:C:2016:171, 25. punkts), kuru skaitā visupirms ir 5. pantā paredzētais pienākums, par kura neievērošanu saimnieciskās darbības subjektiem tiek uzlikts sods atbilstoši šīs pašas regulas 126. pantam (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 27. aprīlis, *Pinckernelle*, C-535/15, EU:C:2017:315, 46. punkts).

- 84 Turklāt, no konteksta, kādā iekļaujas *REACH* regulas 42. panta 1. punkts, analīzes izriet, ka gadījumā, ja *ECHA* paziņo, ka informācija, kas ir iesniegta pēc lēmuma, kurš balstīts uz šīs regulas 41. panta 3. punktu, neatbilst tā prasībām, un tiek konstatēts, ka attiecīgais reģistrētājs ir pārkāpis atbilstošās tiesību normas, šāds paziņojums un šāds konstatējums ir saistoši ne tikai šim reģistrētājam, bet arī valsts kompetentajām iestādēm, pretēji tam, ko apgalvo Vācijas Federatīvā Republika.
- 85 Pirmkārt, *REACH* regulas 42. panta 2. punktā ir noteikts, ka tad, kad dokumentācijas izvērtēšana ir pabeigta, *ECHA* informē Komisiju un kompetentās dalībvalstu iestādes par iegūto informāciju, kā arī dara zināmus “visus secinājumus”, tostarp minēto reģistrācijas pieteikumu un minēto konstatējumu. Šajā lietā *ECHA* veica šādu informēšanu, nosūtot strīdīgo vēstuli kompetentajām Francijas iestādēm, kā Vispārējā tiesa to pamatoti ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 64., 67. un 70. punktā.
- 86 Otrkārt, *REACH* regulas 125. un 126. pantā, kas ir jāaplūko šīs regulas 121. un 122. apsvēruma gaismā, dalībvalstīm ir noteikts pienākums “paredz[ēt] noteikumus par sodiem, ko piemēro par šīs regulas pārkāpumiem”, un veikt pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to īstenošanu. Šāda īstenošana konkrētajā gadījumā noteikti nozīmē, ka pastāv konstatējums par šo tiesību normu pārkāpumu, kas, kā tikko atgādināts, ietilpst *ECHA* ekskluzīvajā kompetencē, izņemot šīs pašas regulas 51. pantā paredzēto gadījumu, uz kuru Vispārējā tiesa ir atsaukusies pārsūdzētā sprieduma 60. punktā un kurā šī kompetence ir nodota Komisijai.
- 87 Tādējādi no *REACH* regulas 42. panta 1. punkta formulējuma, aplūkojot to kopsakarā ar šīs tiesību normas kontekstu, izriet, ka ar to *ECHA*, nevis valsts iestādēm, kuru uzdevums ir uzraudzīt šīs regulas ievērošanu, ir piešķirtas pilnvaras pieņemt tādu lēmumu, kāds ir ietverts strīdīgajā vēstulē, kā Vispārējā tiesa to pamatoti ir atzinusi pārsūdzētajā spriedumā.
- 88 Visbeidzot, attiecībā *REACH* regulas mērķiem, uz kuriem Vispārējā tiesa nav atsaukusies šajā spriedumā, Tiesa jau ir norādījusi, ka tajos ietilpst, kā izriet no šīs regulas 1. panta 1. punkta, pienākums nodrošināt cilvēka veselības un vides aizsardzību augstā līmenī, izmantojot ķīmisko vielu, kas ražotas, importētas vai laistas tirgu Savienībā, integrēto kontroles sistēmu, kura ir balstīta uz šo vielu reģistrēšanu, novērtēšanu un atļauju piešķiršanu, kā arī to izmantošanas iespējamiem ierobežojumiem (spriedumi, 2015. gada 10. septembris, *FCD* un *FMB*, C-106/14, EU:C:2015:576, 31. un 32. punkts; 2016. gada 17. marts, *Canadian Oil Company Sweden* un *Rantén*, C-472/14, EU:C:2016:171, 24. un 25. punkts, un 2017. gada 15. marts, *Polynt/ECHA*, C-323/15 P, EU:C:2017:207, 20. punkts).
- 89 Kā izriet no *REACH* regulas 75. panta un 15. apsvēruma, viens no šīs sistēmas būtiskajiem elementiem ir centrālas un neatkarīgas vienības kā Savienības struktūras izveidošana, kuras uzdevums ir nodrošināt konkrētu šīs regulas administratīvo, tehnisko un zinātnisko aspektu efektīvu pārvaldību.
- 90 It īpaši, kā izriet no *REACH* regulas 6., 20., 22., 41. un 42. panta, kā arī tās 19., 20. un 44. apsvēruma, kuru gaismā ir jāaplūko šie panti, Savienības likumdevējs ir uzticējis *ECHA* kompetenci vispirms pieņemt ķīmisko vielu reģistrācijas pieteikumus, kā arī šo pieteikumu atjaunināšanu, pēc tam – pārbaudīt to pilnīgumu, kā arī nepilnības gadījumā tos noraidīt un, visbeidzot, vajadzības gadījumā, pēc tam, kad reģistrācijas pieteikums ir ticis pabeigts, pārbaudīt tajā ietvertās informācijas saderību ar šajā jomā piemērojamajām prasībām.
- 91 Šī centralizētā ķīmisko vielu reģistrācijas un attiecīgās dokumentācijas izvērtēšanas procedūra, kas ir *ECHA* ekskluzīvā atbildībā, atšķiras no pašu ķīmisko vielu novērtējuma, par ko vispirms ir atbildīgas dalībvalstis, kā tas izriet no *REACH* regulas 45. panta un šīs regulas 20. un 66. apsvēruma, neskarot saskaņošanas lomu, kas ar šo pantu ir piešķirta *ECHA* kā neatkarīgai struktūrai, un pilnvarām, kas ar to saistītas.

- 92 Kā secinājumu 92. punktā būtībā ir norādījis ģenerāladvokāts, šī dalīšanās ar lomām, kā arī kompetenču un pilnvaru sadalījums, kas no tās izriet, ir radies Savienības likumdevēja izvēles rezultātā, ko apliecina *REACH* regulas sagatavošanas darbi.
- 93 Tādējādi *REACH* regulas mērķi apstiprina šīs regulas 42. panta 1. punkta interpretāciju, kas ietverta šī sprieduma 87. punktā.
- 94 No tā izriet, ka, ņemot vērā pilnvaras, kas *ECHA* piešķirtas saskaņā ar *REACH* regulu, aplūkojot tās kontekstā, kādā tās iekļaujas, un šīs regulas mērķus, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 72. punktā pamatoti secināja, ka strīdīgā vēstule tās satura dēļ atbilst lēmumam, ar kuru tiek īstenots minētās regulas 42. panta 1. punkts un kura mērķis ir radīt saistošas tiesiskās sekas, kas var būtiski mainīt *Esso* tiesisko situāciju.
- 95 Līdz ar to šī vēstule nevar tikt uzskatīta par atzinumu, kas paredzēts Francijas kompetentajām iestādēm un kas izdots saistībā ar konsultāciju uzdevumu, kurš *REACH* regulas 77. panta 1. punktā ir paredzēts *ECHA*.
- 96 Līdz ar to Vācijas Federatīvās Republikas argumenti, kas vērsti uz to, lai apstrīdētu pārsūdzama tiesību akta esamību, ir jānoraida kā nepamatoti.

– Par intereses celt prasību esamību

- 97 Vispirms ir jākonstatē, ka, lai gan Vācijas Federatīvā Republika formāli pārmet Vispārējai tiesai, ka tā ir pieļāvusi tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 81. un 82. punktā konstatējuma, ka *Esso* ir interese celt prasību, šajos punktos nav pausta nostāja šajā jautājumā. Vispārējā tiesa tajos būtībā vienīgi norāda, ka strīdīgā vēstule ir pārsūdzams akts, jo tajā ir ietverti jauni faktiskie un tiesiskie apstākļi salīdzinājumā ar tiem, kas bija ietverti 2012. gada 6. novembra lēmumā, un ka tā tad to nevar kvalificēt par šī lēmuma “apstiprinošu aktu”.
- 98 Šādos apstākļos ir jānorāda, pirmkārt, ka, ciktāl Vācijas Federatīvā Republika vēlas apgalvot, ka Vispārējai tiesai strīdīgā vēstule ir bijusi jākvalificē kā 2012. gada 6. novembra lēmumu apstiprinošs akts, no Tiesas judikatūras izriet, ka tiesību akts ir jāuzskata par tādu, ja tajā nav neviena jauna juridiska vai faktiska apstākļa salīdzinājumā ar agrāku tiesību aktu (spriedums, 2019. gada 31. janvāris, *International Management Group/Komisija*, C-183/17 P un C-184/17 P, EU:C:2019:78, 67. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 99 Šajā lietā, kā Vispārējā tiesa ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 81. un 82. punktā, strīdīgajā vēstulē bija ietverti jauni *ECHA* vērtējumi un secinājumi, kurus tā bija formulējusi, izvērtējot informāciju, ko *Esso* tai bija iesniegusi, atbildot uz 2012. gada 6. novembra lēmumu.
- 100 Šādi jauni juridiskie un faktiskie apstākļi pamato to, ka strīdīgā vēstule nevar tikt uzskatīta par 2012. gada 6. novembra lēmuma apstiprinošu aktu.
- 101 Otrkārt, ciktāl Vācijas Federatīvā Republika vēlas norādīt uz to, ka *Esso* nav intereses celt prasību, no Tiesas judikatūras izriet, ka jebkurai fiziskas vai juridiskas personas celtai prasībai atcelt tiesību aktu ir jābūt balstītai uz minēto personu interesi celt prasību (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 1987. gada 24. septembris, *Vlachou/Revīzijas palāta*, 134/87, EU:C:1987:388, 8. punkts) un ka šī būtiskā nosacījuma neievērošana, kas ir jāpierāda šādai fiziskai vai juridiskai personai, ir absolūts nepieņemamības pamats, kuru jebkurā brīdī pēc savas ierosmes var izvirzīt Savienības tiesa (šajā nozīmē skat. rīkojumus, 1987. gada 7. oktobris, *G. d. M./Padome un CES*, 108/86, EU:C:1987:426, 10. punkts, kā arī 2020. gada 21. jūlijs, *Abaco Energy u.c./Komisija*, C-436/19 P, nav publicēts, EU:C:2020:606, 80. punkts), ņemot

vērā LESD 263. pantā paredzētos pieņemamības nosacījumus (rīkojums, 2010. gada 15. aprīlis, *Makhteshim-Agan Holding u.c./Komisija*, C-517/08 P, nav publicēts, EU:C:2010:190, 54. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 102 Līdz ar to Vācijas Federatīvā Republika Tiesā var pamatoti apgalvot, ka *Esso* nebija intereses Vispārējā tiesā celt prasību par strīdīgo vēstuli.
- 103 Kā izriet arī no Tiesas judikatūras, intereses celt prasību esamība nozīmē, ka apstrīdētā akta atcelšana pati par sevi var sniegt labumu fiziskai vai juridiskai personai, kas cēlusi prasību (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2009. gada 17. septembris, *Komisija/Koninklijke FrieslandCampina*, C-519/07 P, EU:C:2009:556, 63. punkts, kā arī 2019. gada 31. janvāris, *Islamic Republic of Iran Shipping Lines u.c./Padome*, C-225/17 P, EU:C:2019:82, 30. punkts).
- 104 Šajā lietā no šī sprieduma 68. un 69. punkta izriet, ka strīdīgā vēstule, kas tika pieņemta, pamatojoties uz *REACH* regulas 42. panta 1. punktu, ir radījusi saistošas tiesiskās sekas attiecībā uz *Esso*, jo *ECHA* tajā uzskatīja, ka informācija, kuru šī sabiedrība tai bija iesniegusi, neatbilst šīs regulas prasībām un līdz ar to tai pārmeta virkni atbilstošo minētās regulas normu pārkāpumu.
- 105 No tā izriet, ka šīs vēstules atcelšana, ņemot vērā tajā ietverto tiesiski saistošo paziņojumu un konstatējumus, pati par sevi var radīt labumu *Esso*.
- 106 Līdz ar to Vācijas Federatīvā Republika nevar pamatoti atsaukties uz to, ka *Esso* nav intereses celt prasību.

– Par “*locus standi*” esamību

- 107 Attiecībā uz jautājumu par to, vai Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, uzskatīdama, ka strīdīgā vēstule tieši skar *Esso* LESD 263. panta ceturtās daļas teikuma pirmās daļas izpratnē, no pastāvīgās judikatūras izriet, ka prasība, saskaņā ar kuru Savienības aktam ir tieši jāskar fiziska vai juridiska persona, kas to apstrīd, paredz, ka ir jābūt izpildītiem diviem kumulatīviem nosacījumiem, proti, lai šis akts, pirmkārt, tieši ietekmētu prasītāja tiesisko stāvokli un, otrkārt, neatstātu nekādu rīcības brīvību šī akta adresātiem, kuri ir atbildīgi par tā īstenošanu, kas būtu pilnīgi automātiska un izrietētu tikai no Savienības tiesiskā regulējuma, nepiemērojot citus starpnoteikumus (spriedumi, 1998. gada 5. maijs, *Dreyfus/Komisija*, C-386/96 P, EU:C:1998:193, 43. punkts, un 2019. gada 3. decembris, *Iccrea Banca*, C-414/18, EU:C:2019:1036, 66. punkts).
- 108 Šajā lietā Vispārējā tiesa norādīja, pirmkārt, ka strīdīgā vēstule tieši ietekmē *Esso* tiesisko situāciju, jo tajā konstatēts, ka tā ir pārkāpusi noteiktus *REACH* regulā paredzētus pienākumus, nosūtīdama *ECHA* informāciju, kas neatbilst šīs regulas prasībām, kā izriet no pārsūdzēta sprieduma 92. punkta un punktiem, uz kuriem tajā ir atsauce.
- 109 Šajā vērtējumā, kā tas izriet no šī sprieduma 104. un 105. punkta, nav pieļauta tiesību kļūda.
- 110 Otrkārt, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 93. punktā uzsvēra, ka *ECHA* izdarītais konstatējums ir saistošs kompetentajām Francijas iestādēm, jo tām ir rīcības brīvība tikai attiecībā uz to sodu raksturu un apmēru, kas var tikt uzlikts *Esso* par *REACH* regulas noteikumu pārkāpumiem, kuros tā ir vainota.
- 111 Kā izriet no šī sprieduma 84.–87. punkta, šis vērtējums atbilst *REACH* regulā paredzētajam kompetenču sadalījumam starp *ECHA* un valsts iestādēm. Tāds lēmums kā strīdīgā vēstule, kas prasa automātiski un bez vajadzības piemērot citus starpnoteikumus, ir saistošs dalībvalstij, kurai tā adresēta, un tās kompetentajām valsts iestādēm, kurām ir vienīgi jāveic pasākumi, lai nodrošinātu to ievērošanu saskaņā ar minētās regulas 125. un 126. pantu.

- 112 Līdz ar to Vācijas Federatīvās Republikas argumenti, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, uzskatīdama, ka strīdīgā vēstule tieši skar *Esso* LESD 263. panta ceturtās daļas teikuma pirmās daļas izpratnē, ir jānoraida kā nepamatoti.
- 113 No tā izriet, ka pirmais apelācijas sūdzības pamats kopumā ir noraidāms kā nepamatots.

Par otro pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 114 Vācijas Federatīvā Republika, kuru atbalsta Francijas Republika un Nīderlandes Karaliste, apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini piemērojusi *REACH* regulas 42. panta 1. punktu. Šajā saistībā tā atsaucas uz pārsūdzētā sprieduma 57., 58., 60.–63., 71., 78., 108. un 112. punktu.
- 115 Šajā ziņā, pirmkārt, tā uzskata, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini nospriedusi, ka šajā lietā ir piemērojams *REACH* regulas 42. panta 1. punkts, pamatodamās uz šīs tiesību normas kļūdainu interpretāciju, saskaņā ar kuru tajā ir principā noteikts pienākums *ECHA* ar lēmumu pārbaudīt visas tās informācijas atbilstību, ko tai ir iesnieguši tirgus dalībnieki pēc lēmuma pieņemšanas, kas balstīts uz šīs regulas 41. panta 3. punktu, izņemot, ja šī informācija ir acīmredzami nebūtiska. Proti, no formulējuma, kādā ir izteiktas šīs tiesību normas, it īpaši būtu jāsecina, ka gadījumā, ja *ECHA* paziņo saimnieciskās darbības subjektam lēmumu, ar kuru tam tiek lūgts sniegt konkrētu informāciju, un ja šis saimnieciskās darbības subjekts tai iesniedz alternatīvu informāciju, tā var vienīgi konstatēt, ka ieinteresētā persona nav ievērojusi tās lēmumu, un tai nav jāveic nekāda attiecīgās alternatīvās informācijas atbilstības pārbaude. Taču šajā lietā Vispārējā tiesa esot skaidri konstatējusi, ka *Esso* iesniedza *ECHA* nevis ar 2012. gada 6. novembra lēmumu pieprasīto informāciju, bet gan alternatīvu informāciju, taču nav izdarījusi no šī konstatējuma juridisku secinājumu, ka nekāda atbilstības pārbaude nebija jāveic.
- 116 Otrkārt, Vispārējās tiesas izmantotā interpretācija neesot arī saderīga ar *REACH* regulā izvirzīto cilvēku veselības un vides aizsardzības mērķi, kā arī ar normatīvo kontekstu, kurā iekļaujas šīs regulas 42. panta 1. punkts. Proti, pirmām kārtām, tās sekas būtu tādas, ka *ECHA* būtu jāveic tās informācijas atbilstības pārbaude, kuru tai ir iesnieguši saimnieciskās darbības subjekti, pat ja šī informācija atšķirtos no tās, kas īpaši tika pieprasīta pēdējiem minētajiem, un būtu jāizmanto apgrūtināša procedūra, kas radītu garus termiņus, kuru laikā varētu joprojām tikt ražotas, importētas vai laistas tirgū Savienībā cilvēku veselībai bīstamas ķīmiskās vielas. Otrām kārtām, *REACH* regulas noteikumi neļaujot saimnieciskās darbības subjektiem, kuriem ir konkrēti lūgts iesniegt pētījumu, kas ietver testus ar dzīvniekiem, iesniegt *ECHA* alternatīvu informāciju, izmantojot lēmumu, kas pieņemts, pamatojoties uz šīs regulas 41. panta 3. punktu.
- 117 Treškārt, Savienības vispārējām administratīvajām tiesībām esot pretrunā tas, ka *ECHA* tiek prasīts, kā to ir darījusi Vispārējā tiesa, lai tā pārbaudītu tās informācijas atbilstību, kuru tai ir iesnieguši saimnieciskās darbības subjekti, gadījumā, ja šī informācija atšķiras no tās, kada tiem tika īpaši pieprasīta ar lēmumu, kas balstīts uz *REACH* regulas 41. panta 3. punktu. Šāda prasība liktu apšaubīt šādu lēmumu.
- 118 Ceturtkārt un visbeidzot, Vispārējās tiesas izmantotā interpretācija varot nebeidzami pagarināt to reģistrācijas pieteikumu izskatīšanu, kurus *ECHA* izvēlējusies saskaņā ar *REACH* regulas 41. panta 5. punktu, lai pārbaudītu atbilstību šīs regulas prasībām. Turklāt tas varētu traucēt īstenot pilnvaras, kas ar minētās regulas 125. un 126. pantu piešķirtas valsts iestādēm.

- 119 *Esso* un *ECHA*, ko atbalsta *ECEAE*, *HOPA* un *HOPA REACH*, būtībā uzsver, ka Vācijas Federatīvās Republikas piedāvātā *REACH* regulas 42. panta 1. punkta interpretācija ir pretrunā šīs tiesību normas nosaukumam un formulējumam, kā arī kontekstam, kādā tā iekļaujas, un šīs regulas mērķiem.
- 120 Turklāt Vācijas Federatīvās Republikas argumenti par Savienības vispārējām administratīvajām tiesībām un nepieciešamību nodrošināt ar *REACH* regulu ieviestās reģistrācijas pieteikumu izvērtēšanas procedūras efektivitāti neesot pamatoti.

Tiesas vērtējums

- 121 Vācijas Federatīvā Republika būtībā norāda, ka, pat pieņemot, ka *Esso* prasība ir pieņemama, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, apmierinot šīs prasības pirmo pamatu, kas attiecas uz to, ka *ECHA* neesot ievērojusi *REACH* regulas 42. panta 1. punktā paredzētās lēmumu pieņemšanas pilnvaru īstenošanas kārtību, un līdz ar to atceļot strīdīgo vēstuli.
- 122 Tā uzskata, ka gadījumā, ja *ECHA* pieņem lēmumu saskaņā ar *REACH* regulas 41. panta 3. punktu, kurā tā lūdz saimnieciskās darbības subjektam tai nosūtīt pētījumu, kas ietver testus ar dzīvniekiem, un ja ieinteresētā persona tai iesniedz šādam pētījumam alternatīvu informāciju, *ECHA* ir vienīgi jākonstatē, ka iesniegtā informācija nav pieprasītā informācija, un tā nevar pārbaudīt tās atbilstību šīs regulas prasībām.
- 123 Šajā ziņā, kā norādīts šī sprieduma 78. un 79. punktā, no *REACH* regulas 42. panta 1. punkta izriet, ka gadījumā, ja *ECHA*, piemērojot šīs regulas 41. panta 3. punktu, ir pieņēmusi lēmumu, kurā tā ir lūgusi reģistrētāju tai iesniegt informāciju, tā, pirmkārt, “pārbauda visu informāciju, [ko iesniedzis]” reģistrētājs pēc minētā lēmuma pieņemšanas, lai tiktu pārbaudīta tās atbilstība minētās regulas prasībām, un, otrkārt, un “vajadzības gadījumā sagatavo attiecīgus lēmumus šajā jautājumā.
- 124 Lai gan pirmajam no šiem pienākumiem ir vispārējs raksturs, ciktāl tas attiecas uz “visu informāciju, kas iesniegta” *ECHA*, *REACH* regulas 42. panta 1. punkta teksts neizslēdz, ka šī tiesību norma var tikt interpretēta, kā to apgalvo Vācijas Federatīvā Republika, tādējādi, ka šāds vispārīgs pienākums ir piemērojams tikai gadījumā, ja reģistrētāja iesniegtā informācija atbilst tai, kuru ir pieprasījusi *ECHA*, tātad – ne gadījumā, kad pēdējā minētā ir konkrēti pieprasījusi tai iesniegt pētījumu, kas ietver testus ar dzīvniekiem, un reģistrētājs, tai atbildot, ir iesniedzis šādam pētījumam alternatīvu informāciju.
- 125 Šādos apstākļos saskaņā ar šī sprieduma 81. punktā norādīto judikatūru minētā tiesību norma ir jāaplūko, ņemot vērā tās kontekstu un *REACH* regulas mērķus.
- 126 Pirmkārt, attiecībā uz kontekstu, kādā iekļaujas *REACH* regulas 42. panta 1. punkts, vispirms ir jānorāda, ka saskaņā ar šīs regulas 41. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktu *ECHA* pienākums izvērtēt tai iesniegto ķīmisko vielu reģistrācijas pieteikumu un pārbaudīt tajā ietvertās informācijas atbilstību attiecas ne tikai uz jautājumu par to, vai šī informācija atbilst minētās regulas attiecīgajos noteikumos paredzētajām “prasībām”, bet arī – gadījumā, kad reģistrētājs ir iesniedzis “standartinformācijas prasību pielāgojum[us] un ar to saistīt[os] pamatojum[us]”, – vai šie pielāgojumi un to pamatojumi ir saderīgi ar tos reglamentējošajiem noteikumiem, kas paredzēti šīs pašas regulas pielikumos.
- 127 Šis novērtēšanas un pārbaudes pienākums atspoguļo iespēju ikvienam reģistrētājam saskaņā ar šiem pielikumiem savā reģistrācijas pieteikumā iesniegt alternatīvu informāciju, sauktu par “standartinformācijas pielāgojumiem”, kas paredzēti attiecīgajās *REACH* regulas tiesību normās, ar nosacījumu, ka tiek ievērotas šo pielāgojumu prasības. Šī iespēja, kā izriet no šīs regulas 18. un 19. apsvēruma, pati atspoguļo Savienības likumdevēja izvēli ieviest ķīmisko vielu reģistrācijas un

novērtēšanas sistēmu, kurā atbildība par riskiem, kas saistīti ar šīm vielām, un pienākums iesniegt visu informāciju, kas vajadzīga to reģistrācijai, kā arī to izvērtēšanai, ir fiziskām vai juridiskām personām, kuras minētās vielas ražo, importē vai laiž tirgū Savienībā.

- 128 Tālāk – ir taisnība, ka nevienā konkrētā *REACH* regulas tiesību normā nav precizēts, vai šādi reģistrētājiem dotā iespēja izmantot “pielāgumus” ķīmisko vielu reģistrācijas un novērtēšanas procedūras sākotnējā stadijā, kas ir reģistrācijas pieteikuma iesniegšana *ECHA*, ir piemērojama arī vēlākās šīs procedūras stadijās, it īpaši tad, ja *ECHA*, pamatojoties uz šīs regulas 41. panta 3. punktu, ir pieņēmusi lēmumu, ar kuru reģistrētājam tiek lūgts papildināt savu reģistrācijas pieteikumu ar pētījumu, kas ietver testus ar dzīvniekiem.
- 129 Tomēr šī iespēja izriet no attiecīgajiem *REACH* regulas vispārīgajiem noteikumiem un no testu ar dzīvniekiem ierobežošanas pamatprincipa, kas atspoguļots šajos vispārīgajos noteikumos, kā ģenerālvokāts norādījis secinājumu 153. punktā.
- 130 Konkrēti, šīs regulas 13. panta “Vispārējas prasības, lai iegūtu informāciju par būtiskām vielu īpašībām” 1. punktā ir skaidri paredzēts, ka “informāciju par būtiskām vielu īpašībām var iegūt ar citādiem līdzekļiem, nevis testiem [ar dzīvniekiem], ar nosacījumu, ka tiek ievēroti [minētās regulas] XI pielikumā paredzētie nosacījumi”. Turklāt šajā tiesību normā ir precizēts, ka “jo īpaši attiecībā uz toksicitāti cilvēkiem informāciju, kad vien iespējams, iegūst ar citādiem līdzekļiem, nevis veicot testus ar mugurkaulniekiem, t.i., izmantojot alternatīvas metodes, piemēram, *in vitro* metodes, struktūru un aktivitātes sakarību kvalitātes vai kvantitātes modeļus, vai arī informāciju par strukturāli saistītām vielām (grupējumiem)”.
- 131 Tāpat *REACH* regulas 25. panta “Mērķi un vispārēji noteikumi” 1. punktā ir precizēts, ka “lai novērstu nevajadzīgu testēšanu ar dzīvniekiem, šīs regulas sakarā testēšana ar mugurkaulniekiem jāveic tikai pēdējām kārtām”.
- 132 No šiem vispārīgajiem noteikumiem, kuri ir jāaplūko, ņemot vērā *REACH* regulas 47. apsvērumu, saskaņā ar kuru “ir vajadzīgs aizstāt, samazināt vai pilnveidot testus ar mugurkaulniekiem”, izriet, ka reģistrētājam vispārīgi un tādā it īpaši gadījumā, ja *ECHA* tam adresē lēmumu papildināt reģistrācijas pieteikumu ar pētījumu, kas ietver testus ar dzīvniekiem, ir ne tikai iespēja, bet gan pienākums, “kad vien iespējams”, iesniegt informāciju, kas iegūta ar citādiem līdzekļiem, nevis veicot testus ar dzīvniekiem, un veikt šādus testus “tikai pēdējām kārtām”.
- 133 Otrkārt, runājot par *REACH* regulā izvirzītajiem mērķiem, to skaitā it īpaši ir mērķis nodrošināt cilvēku veselības aizsardzību un vides aizsardzību augstā līmenī, tostarp alternatīvu metožu attīstību, lai novērtētu ķīmisko vielu riskus, kā tas izriet no šīs regulas 1. panta 1. punkta.
- 134 No šīs tiesību normas izriet, ka alternatīvu metožu testiem ar dzīvniekiem izmantošana ir viens no *REACH* regulā privileģētajiem līdzekļiem, lai izvērtētu ķīmisko vielu toksiskumu cilvēkiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 21. jūlijs, *Etimine*, C-15/10, EU:C:2011:504, 108. punkts), un ka tā šajā ziņā palīdz sasniegt mērķi aizsargāt cilvēku veselību un vidi, kas ir jebkuras ar šo regulu ieviestās reģistrācijas un novērtēšanas procedūras pamatā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2009. gada 7. jūlijā, *S.P.C.M. u.c.*, C-558/07, EU:C:2009:430, 45.–47. punkts).
- 135 Ņemot vērā visus šos apstākļus, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 62. punktā pamatoti atsaucās uz reģistrētāja, kuram *ECHA* lūdza papildināt savu reģistrācijas pieteikumu ar pētījumu, kas ietver testus ar dzīvniekiem, iespēju izpildīt no *REACH* regulas 13. un 25. panta izrietošo pienākumu atbildē uz šo lūgumu iesniegt šādam pētījumam alternatīvu informāciju.

- 136 Tāpat Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 62. un 63. punktā, kā arī atsaucoties uz šī sprieduma 108. punktu, pamatoti secināja, ka *ECHA* ir uzlikts atbilstošs pienākums pārbaudīt šīs alternatīvās informācijas atbilstību piemērojamajām prasībām un, precīzāk, noteikt, vai tā ir jākvalificē kā pielāgojumi, kas atbilst attiecīgajos *REACH* regulas pielikumos paredzētajiem noteikumiem.
- 137 Visbeidzot, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 108., 109. un 112. punktā pamatoti norādīja, ka *ECHA*, ja izrādās “piemēroti” sagatavot lēmumu saskaņā ar *REACH* regulas 42. panta 1. punktu, ir jāievēro šajā jomā piemērojamās prasības, kas ir paredzētas šīs regulas 50. un 51. pantā.
- 138 Līdz ar to Vācijas Federatīvā Republika nevar pamatoti apgalvot, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, interpretējama *REACH* regulas 42. panta 1. punktu veidā, kas nav saderīgs ar šīs tiesību normas kontekstu un šīs regulas mērķiem, kā arī, pamatojoties uz šo interpretāciju, nosprieždama, ka *Esso* izvirzītais pirmais pamats ir pamatots.
- 139 Ņemot vērā Vācijas Federatīvās Republikas argumentus, kas apkopoti šī sprieduma 117. un 118. punktā, ir jāpiebilst, pirmkārt, ka ar minēto interpretāciju netiek arī pārkāptas Savienības vispārējās administratīvās tiesības. Tā kā no *REACH* regulas izriet, ka reģistrētajam vispārīgā veidā ir pienākums tikai kā galēju līdzekli izmantot testus ar dzīvniekiem un gadījumā, ja *ECHA* ir nolēmusi lūgt tam veikt pētījumu, kas ietver šādu testu veikšanu, tas var izpildīt šo pienākumu, iesniedzot alternatīvu informāciju, šīs iespējas izmantošanu nevar uzskatīt par tādu, kas liktu apšaubīt šādu lēmumu. Gluži pretēji, saskaņā ar šo lēmumu reģistrētajam ir pienākums iesniegt prasīto pētījumu šim nolūkam paredzētajā termiņā, ja vien tas nevar iesniegt informāciju, kura, lai gan ir alternatīva, atbilst prasībām, kas ļauj to kvalificēt kā “pielāgojumus” atbilstošo *REACH* regulas pielikumu izpratnē.
- 140 Otrkārt, attiecīgās interpretācijas rezultātā netiek nebeidzami pagarināta tās reģistrācijas dokumentācijas izskatīšana, ko *ECHA* izraudzījusies saskaņā ar *REACH* regulas 41. panta 5. punktu, lai pārbaudītu tās atbilstību šīs regulas prasībām, nedz arī tiek kavēta to pilnvaru īstenošana, kas ar minētās regulas 125. un 126. pantu ir piešķirtas valsts iestādēm.
- 141 Kā izriet no šī sprieduma 79., 82. un 83. punkta, *ECHA* šīs pārbaudes noslēgumā ir tiesības ne tikai galīgi konstatēt, ka tai iesniegtā informācija neatbilst piemērojamajām prasībām, bet arī nolemt, ka reģistrējais šī iemesla dēļ ir pārkāpis noteiktus tam *REACH* regulā paredzētos pienākumus, it īpaši pienākumu atbilstoši minētajām prasībām reģistrēt ķīmisku vielu, ko tas ražo, importē vai laiž tirgū Savienībā. Kā izriet no šīs regulas 5. panta, šī pienākuma ievērošana ir nosacījums turpmākai attiecīgās ķīmiskās vielas ražošanai, importēšanai vai laišanai tirgū Savienībā.
- 142 Turklāt *ECHA* to izdarīja, pieņemot strīdīgo vēstuli.
- 143 Savukārt valsts iestādēm saskaņā ar *REACH* regulas 125. un 126. pantu ir pienākums uzraudzīt šāda lēmuma izpildi un ievērošanu un šajā ziņā it īpaši veikt pārbaudi, kā arī uzlikt efektīvus, samērīgus un preventīvus sodus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 27. aprīlis, *Pinckernelle*, C-535/15, EU:C:2017:315, 46. punkts).
- 144 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka otrais pamats nav pamatots.
- 145 Tādējādi apelācijas sūdzība ir jānoraida pilnībā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 146 Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktā it īpaši ir paredzēts, ka Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem, ja apelācijas sūdzība nav pamatota.

- ¹⁴⁷ Atbilstoši šī reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz minētā reglamenta 184. panta 1. punktu, ir noteikts, ka lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.
- ¹⁴⁸ Tā kā šajā lietā *Esso* un *ECHA* ir prasījušas piespriezt Vācijas Federatīvajai Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā pēdējai minētajai spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt šo abu lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumus.
- ¹⁴⁹ Atbilstoši šī paša reglamenta 184. panta 4. punktam Tiesa var nolemt, ka persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē un kas piedalās tiesvedībā, savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.
- ¹⁵⁰ Attiecīgi šajā lietā Francijas Republikai un Nīderlandes Karalistei ir pašām jāsedz savi tiesāšanās izdevumi.
- ¹⁵¹ Atbilstoši Reglamenta 140. panta 3. punktam, kurš saskaņā ar šī reglamenta 184. panta 1. punktu ir piemērojams apelācijas tiesvedībā, Tiesa var nolemt, ka persona, kas iestājusies lietā un kas nav dalībvalsts vai Savienības iestāde, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.
- ¹⁵² Tādējādi ir jānolemj, ka *ECEAE*, *HOPA* un *HOPA REACH* sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.**
- 2) Vācijas Federatīvā Republika sedz savus un atlīdzina *Esso Raffinage*, kā arī *Agence européenne des produits chimiques (ECHA)* tiesāšanās izdevumus.**
- 3) Francijas Republika, Nīderlandes Karaliste, *European Coalition to End Animal Experiments*, *Higher Olefins and Poly Alpha Olefins REACH Consortium* un *Higher Olefins & Poly Alpha Olefins vzw* sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.**

[Paraksti]